NÕUKOGU OTSUS (EL) 2017/769,

25. aprill 2017,

mis käsitleb rahvusvahelise konventsiooni (vastutuse ja kahju hüvitamise kohta ohtlike ja kahjulike ainete mereveol) 2010. aasta protokolli liikmesriikide poolt Euroopa Liidu huvides ratifitseerimist ja sellega ühinemist, välja arvatud tsiviilasjades tehtava õigusalase koostöö aspektid

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 100 lõiget 2 koostoimes artikli 218 lõike 6 punkti a alapunktiga v,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi nõusolekut ([1])

ning arvestades järgmist:

(1) 1996. aasta rahvusvahelise konventsiooni (vastutuse ja kahju hüvitamise kohta ohtlike ja kahjulike ainete mereveol) („ohtlike ja kahjulike ainete 1996. aasta konventsioon“) eesmärgiks on tagada nõuetekohane, viivitamatu ja tõhus kahju hüvitamine isikutele, kes on ohtlike ja kahjulike ainete mereveol tekkinud reostuse tõttu kahju kannatanud. Ohtlike ja kahjulike ainete 1996. aasta konventsioon täitis olulise lünga vastutuse rahvusvahelises reguleerimises meretranspordi puhul.

(2) Nõukogu võttis 2002. aastal vastu otsuse 2002/971/EÜ ([2]). Liikmesriigid pidid kooskõlas nimetatud otsusega võtma vajalikud meetmed, et mõistliku aja jooksul ohtlike ja kahjulike ainete 1996. aasta konventsioon ratifitseerida või sellega ühineda, tehes seda võimaluse korral enne 30. juunit 2006. Neli liikmesriiki on seejärel kõnealuse konventsiooni ratifitseerinud. Ohtlike ja kahjulike ainete 1996. aasta konventsioon ei ole jõustunud.

(3) Ohtlike ja kahjulike ainete 1996. aasta konventsiooni on muudetud ohtlike ja kahjulike ainete 1996. aasta konventsiooni 2010. aasta protokolliga („2010. aasta protokoll“). Vastavalt 2010. aasta protokolli artiklile 2 ja artikli 18 lõikele 1 tuleb ohtlike ja kahjulike ainete 1996. aasta konventsiooni ja 2010. aasta protokolli lugeda, tõlgendada ja kohaldada koos, ühtse õigusaktina, 2010. aasta protokolli osalisriikide vahel.

(4) Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni („IMO“) sekretariaat koostas ohtlike ja kahjulike ainete 1996. aasta konventsiooni ja 2010. aasta protokolli konsolideeritud teksti („ohtlike ja kahjulike ainete 2010. aasta konventsioon“), mille IMO juriidiline komitee kiitis heaks oma 98. koosolekul. Ohtlike ja kahjulike ainete 2010. aasta konventsioon ei ole allakirjutamiseks ja ratifitseerimiseks avatud õigusakt. Ohtlike ja kahjulike ainete 2010. aasta konventsioon jõustub siis, kui 2010. aasta protokoll on jõustunud liikmesriikides.

(5) Vastavalt 2010. aasta protokolli artikli 20 lõikele 8 muudab see, kui riik väljendab nõusolekut lugeda enda jaoks siduvaks 2010. aasta protokoll, kehtetuks asjaomase riigi mis tahes varasema nõusoleku lugeda enda jaoks siduvaks ohtlike ja kahjulike ainete 1996. aasta konventsioon. Selle tulemusel ei ole ohtlike ja kahjulike ainete 1996. aasta konventsiooni osalisriik sellest hetkest, mil ta väljendab oma nõusolekut lugeda 2010. aasta protokoll kooskõlas selle artikliga 20 ja eelkõige selle lõigetega 2, 3 ja 4 enda jaoks siduvaks, enam ohtlike ja kahjulike ainete 1996. aasta konventsiooni osalisriik.

(6) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/35/EÜ ([3]) eesmärk on ära hoida ja parandada keskkonnakahju, mille on põhjustanud erinevad kutsealased tegevused, sealhulgas ka ohtlike kaupade meretransport. Kõnealust direktiivi ei kohaldata siiski isikukahju, eraomandile tekitatud kahju ja majandusliku kahju suhtes ning see ei mõjuta selliste kahjude eest hüvitise saamise õigust. Kõnealuse direktiivi ja ohtlike ja kahjulike ainete 2010. aasta konventsiooni reguleerimisese kattub seega osaliselt, kuid mitte suures ulatuses. Liikmesriigid säilitavad oma pädevuse ohtlike ja kahjulike ainete 2010. aasta konventsiooniga hõlmatud valdkondades, mis ei mõjuta ühiseeskirju.

([1]) Nõusolek antud 5. aprillil 2017 (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

([2]) Nõukogu 18. novembri 2002. aasta otsus 2002/971/EÜ, millega volitatakse liikmesriike ühenduse huvides 1996. aasta rahvusvahelist konventsiooni vastutuse ja kahju hüvitamise kohta ohtlike ja kahjulike ainete mereveol (ohtlike ja kahjulike ainete konventsioon) ratifitseerima või sellega ühinema (EÜT L 337, 13.12.2002, lk 55).

([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/35/EÜ keskkonnavastutusest keskkonnakahjustuste ärahoidmise ja parandamise kohta (ELT L 143, 30.4.2004, lk 56).

(7) Nagu ka selle eelkäija, on ohtlike ja kahjulike ainete 2010. aasta konventsioon eriti oluline liidu ja selle liikmesriikide huvide seisukohast, kuna sellega nähakse ette parem kaitse ohtlike ja kahjulike ainete mereveol tekitatud kahju kannatanud ohvritele, sealhulgas seoses keskkonnakahjuga, kooskõlas Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 1982. aasta mereõiguse konventsiooniga.

(8) Selleks et liikmesriigid saaksid 2010. aasta protokolli ja seega ohtlike ja kahjulike ainete 2010. aasta konventsiooni osalisriikideks, peavad nad protokolli artikli 20 lõike 4 kohaselt esitama IMO peasekretärile koos oma nõustumiskirjadega asjakohased andmed eelmisel kalendriaastal ohtlike ja kahjulike ainete 2010. aasta konventsiooni alusel maksustatava lasti üldkoguste kohta („ohtlike ja kahjulike ainete lasti aruandlus“). Selleks peavad liikmesriigid looma maksustatavat ohtlike ja kahjulike ainete lasti käsitleva aruandluse süsteemi, enne kui nad saavad väljendada oma nõusolekut lugeda 2010. aasta protokoll enda jaoks siduvaks.

(9) 2013. aastal kinnitas IMO juriidiline komitee oma 100. koosolekul suunised maksustatava ohtlike ja kahjulike ainete lasti aruandluse kohta; kõnealused suunised töötati välja selleks, et lihtsustada ratifitseerivate riikide jaoks aruandlust käsitlevate õigusaktide vastuvõtmist enne 2010. aasta protokolli jõustumist ning et aidata kaasa ohtlike ja kahjulike ainete 2010. aasta konventsiooni asjaomaste nõuete üleilmsele, ühtsele ja tulemuslikule rakendamisele.

(10) Selleks et tagada õiguskindlus kõigile asjaomastele sidusrühmadele, peaksid liikmesriigid teavitama sobival viisil üksteist ning nõukogu ja komisjoni oma süsteemidest, mida kasutatakse maksustatava ohtlike ja kahjulike ainete lasti aruandluseks. Selle teabe võib teha kättesaadavaks olemasolevate kanalite kaudu mitteametlikult, näiteks nõukogu ettevalmistavate organite vahendusel.

(11) Liikmesriikide vahel parimate tavade jagamine seoses maksustatava ohtlike ja kahjulike ainete lasti aruandluse süsteemi loomisega võib lihtsustada jõupingutusi, mida liikmesriigid teevad sellise aruandlussüsteemi väljatöötamiseks.

(12) Nagu ka ohtlike ja kahjulike ainete 1996. aasta konventsiooni puhul, saavad piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsiooni käsitleva klausli puudumise tõttu 2010. aasta protokolli osalisteks olla üksnes suveräänsed riigid. Seetõttu ei ole liidul võimalik 2010. aasta protokolli ja seega ka ohtlike ja kahjulike ainete 2010. aasta konventsiooni ratifitseerida ega sellega ühineda.

(13) 2010. aasta protokolli ratifitseerimine kõigi liikmesriikide poolt kindlaksmääratud aja jooksul peaks tagama liidus võrdsed tingimused kõigile asjaomastele osalistele, keda ohtlike ja kahjulike ainete 2010. aasta konventsiooni kohaldamine puudutab.

(14) Võttes arvesse ohtlike ja kahjulike ainete korra rahvusvahelist iseloomu, tuleks seada eesmärgiks üleilmsed võrdsed tingimused kõigile asjaomastele osalistele, keda ohtlike ja kahjulike ainete 2010. aasta konventsiooni kohaldamine puudutab. 2010. aasta protokoll peaks seetõttu olema üleilmse haardega.

(15) Liikmesriike tuleks seetõttu volitada ratifitseerima 2010. aasta protokolli või sellega ühinema, kui see on asjakohane, liidu ainupädevusse kuuluvates osades, välja arvatud tsiviilasjades tehtava õigusalase koostöö aspektid. Ohtlike ja kahjulike ainete 2010. aasta konventsiooni sätteid, mis kuuluvad liidu pädevusse tsiviilasjades tehtava õigusalase koostöö vallas, käsitletakse otsuses, mis võetakse vastu paralleelselt käesoleva otsusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Käesolevaga volitatakse liikmesriike liidu huvides 2010. aasta protokolli vastavalt vajadusele kas ratifitseerima või sellega ühinema liidu ainupädevusse kuuluvates osades, välja arvatud tsiviilasjades tehtava õigusalase koostöö aspektid, käesolevas otsuses sätestatud tingimustel.

Artikkel 2

1. Liikmesriigid püüavad teha kõik vajaliku, et anda 2010. aasta protokolli ratifitseerimis- või ühinemiskirjad hoiule mõistliku aja jooksul ja võimaluse korral hiljemalt 6. maiks 2021.

2. Liikmesriigid teavitavad sobival viisil üksteist ning nõukogu ja komisjoni, kui nende maksustatava ohtlike ja kahjulike ainete lasti aruandluse süsteem on töövalmis.

3. Liikmesriigid püüavad jagada parimaid tavasid, eelkõige 2010. aasta protokolli kohase maksustatava ohtlike ja kahjulike ainete lasti aruandluse süsteemi osas.

Artikkel 3

2010. aasta protokolli ratifitseerimisel või sellega ühinemisel teatavad liikmesriigid Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni peasekretärile kirjalikult, et nimetatud ratifitseerimine või ühinemine toimus kooskõlas käesoleva otsusega ja nõukogu otsusega (EL) 2017/770 ([1]).

Artikkel 4

Käesolev otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 5

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele kooskõlas aluslepingutega.

Luxembourg, 25. aprill 2017

Nõukogu nimel

eesistuja

I. BORG

([1]) Nõukogu 25. aprilli 2017. aasta otsus (EL) 2017/770, mis käsitleb rahvusvahelise konventsiooni (vastutuse ja kahju hüvitamise kohta ohtlike ja kahjulike ainete mereveol) 2010. aasta protokolli liikmesriikide poolt Euroopa Liidu huvides ratifitseerimist ja sellega ühinemist seoses tsiviilasjades tehtava õigusalase koostöö aspektidega (vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 18).